

Výstava fotografií „Tvář země okem pilota a poutníka“ odstartovala ve vestibulu sídla Libereckého kraje

02. 02. 2012 16:11

Výstava fotografií leteckých záběrů fotografa Svatopluka Dvořáka a pilota Tomáše Klimeše pod názvem „Tvář země okem pilota a poutníka“ začala včera ve vestibulu Krajského úřadu Libereckého kraje (U Jezu 642/2a, Liberec).

Autory a hosty přivítal řediteli KÚLK René Havlík a po něm přednesl zajímavé úvodní slovo krajský zastupitel Stanislav Valdman. (ČSSD) – **viz níže Dokument 1.**

„Letecké fotografování je náročné na souhru letce a fotografa, je závislé na počasí a samozřejmě i dost nákladné. Naštěstí technický pokrok přinesl digitalizaci a možnosti upravit nebo opravit některé nedostatky snímků. Letecké fotky přinášejí nové pohledy na známá místa, jinak nedosažitelná. Většina fotografií má dokumentární charakter, ale časem jsme objevili kouzlo mraků, Labe zalitého mlhami a dlouhých večerních stínů. Některé obrysy hor, meandry řek, čáry cest vytvářejí při pohledu shora přirozené grafické obrazy a my jsme se je snažili zachytit,“ říká autor fotografií Svatopluk Dvořák, který se v sídle kraje jako bývalý zaměstnanec Crystalexu představí od 1. dubna fotografiemi skla a sklářských výrobků a tvůrců.

Výstava potrvá od 1. do 29. února 2012 a je přístupná v pondělí a ve středu od 8 do 18 hodin, v ostatní dny od 8 do 16 hod.

Dokument1 – úvodní slovo Stanislava Valdmana

Je mi velikou ctí, že mne oslovil přítel a spoluobčan Nového Boru Svatopluk Dvořák, abych promluvil na zahájení výstavy leteckých fotografií, které pořídil díky letitému přátelství s amatérským pilotem panem Tomášem Klimešem z Varnsdorfu..

Sváťa je také amatér, jenže fotograf a nebudu zakrývat, že si tykáme. Jeho curriculum vitae si můžete přečíst na seznamovacím panelu. Ze skromnosti však neuvedl, že pracovní produktivní část života zasvětil plně československému a českému uživatelskému sklu a to ve vrcholných firemních řídicích resp. manažerských funkcích, kdy se nejdříve zabýval technologií výroby, později především obchodování s uživatelským sklem takřka s celým světem. Takže vedle domovského Nového Boru mu i Liberec byl jaksi druhým pracovním domovem. Považuji tak trochu tuto výstavu za autorův nostalgický návrat na půdu krajského města.

Návrat fotografický. S přibývajícím věkem Sváťa této zálibě propadal stále více. Budu přesnější – konečně má na svého nelevného koně (jen koníček již to dávno není) jako důchodce, čas. Takže jej lze potkat stále častěji s Canonem, což je značka, které důvěřuje již 22 roků. Rychle vstřebal i časy digitální, což mu umožňuje, tu něco na fotografii zesvětlit, ztmavit, zlepšit kontrast a mnoho jiných kouzel.

Sklářskou veřejností jsou velice ceněny fotografie, ve kterých zadokumentoval po roce 1990 prostředí skláren a řemeslnou výrobu a zušlechťování skla na Novoborsku a Kamenicko-šosenovsku. Některé z nich již neexistují, třeba sklárna v Chřibské, která údajně bez přerušení byla v provozu od roku 1414..... Osobně si cením, že zachytil mnoho skvělých sklářů, kteří již odešli na věčnost nebo od řemesla. To však vůbec nejsou fotografie dokumentární, ale podle mého názoru silně koketují s uměním, byť autor to nikde neuvádí. Sváťa na nich uplatnil něco, co ostatním fotografům při focení sklářů chybí. Vždycky jako sklář věděl, kdy nastává vrcholný okamžik díla nebo přijde něco zajímavého a to dokázal a stále dokáže zachytit. Tato dílka opakovaně s úspěchem vystavoval doma i v zahraničí.

Dalším vděčným tématem jsou mu zahraniční poznávací cesty. Fotografuje při nich život lidí, historickou architekturu a přírodu v evropských, afrických i asijských zemích. Myslím, že zatím ještě obrázky z cest třídí, aby je brzy představil veřejnosti.

Ovšem největší fotografickou vášní je mu zdejší příroda. Svým způsobem mi připomíná dnes již zesnulého, ale stále připomínaného cestovatele Gustava Gizela, který žil zde na severu v osadě Jizerka. Jezdil k nám na Novoborsko po svých zahraničních cestách často na besedy.. Jednou jsme se ho ptali, které hory a kopce má nejraději. A že jich Ginzel navštívil a poznal. Odpověděl stroze – mám nejraději Jizerky a Lužické hory.

I Sváťa miluje kopce a hory. Hlavně Lužické, které fotí – na jaře, v létě, na podzim i v zimě. V posledních letech i z výšky – z nebes. Ovšem udržte fotografa v letadle nad jedněmi horami... Takže pilot s letadlem musel zakroužit i nad údolím Labe a Českosaským Švýcarskem, nad mimoňskou pahorkatinou, Ještědským hřebenem, Krkonošemi a mnoha městy i vesnicemi.

Každý si jistě na výstavě najdeme svůj snímek. Ještěd z výšin zná kdekdo, libereckou radnici určitě také. Třeba zcela výjimečnou klikatinu meandrující Ploučnice však nelze spatřit jinak, než shůry. Jde o snímek, který ocení geologové jako dokument o statisíciletém snažení řeky a vrásnění krajiny, ale i ti, co hledají krásu přírody. Pohled na nízkými mraky zahalené údolí Labe, mě přímo evokuje k tomu, aby byl dáván jako hádanka v kvizech, což je za údolí české

řeky? Zaujme i uklidňující geometrie stínů bukových kmenů, smysluplnost křižujících se cest, úchvatnost vrcholků kopců a skal pronikající inverzními mračny i mračna sama. V zapadajícím slunci určitě nejsou jen dokumentem a autorovi nelze upřít ani umělecké cítění. Fascinuje mě foto Osamocená. Zorané pole připravené k zasetí zaplňuje jednotvárně celý obrázek a uprostřed malá bílá barokní kaplička jakoby říkaly – člověče takto zacházej se zemí a přírodou.

Dovedu si představit, jakou trpělivost musí mít pilot letadla s fotografem. Jeho přání tam nahoře je nespočetně. Nalétni zprava tak na tři sta metrech. Nebo nakloň to na pravé křídlo a pak to vezmeme opačně na levém. Ty mraky bych chtěl těsně nad nimi a pak proti zapadajícímu slunci.

Je dobře, že o svůj obdiv k přírodě severních Čech pohledem z nebeských výšin se rozhodli Svatopluk Dvořák a Tomáš Klimeš podělit s obyvateli tohoto kraje.

Výstava je důkazem, že spolupráce fotografa s pilotem je bezpochyby nejen dokumentární. Přeji Vám z ní příjemné zážitky.

Dokument 2 : Ing Svatopluk Dvořák a Tomáš Klimeš

Dovolte, abychom se představili

Narodil jsem se v roce 1936 v Bratislavě, ale už od roku 1945 žiji v severních Čechách. Když jsem hned po válce začal v České Lípě chodit do školy, bylo to ošklivé šedivé město, zato krajina kolem mě už od dětství lákala a okouzlovala. Poznávání přírody a kraje se mi stalo celoživotní zálibou a touha uchovat pro sebe i své blízké prožitky a obrazy mě přivedla i k fotografování.

Po maturitě na českolipském gymnáziu jsem vystudoval v Praze chemii a začal pracovat v Crystalexu v Novém Boru. Byl jsem původně technikem, ale zaujala mě krása a zajímavost ručních řemesel. Měl jsem zajímavou práci při zavádění výroby v novém kombinátě a později při její automatizaci, ale časově tak náročnou, že fotografování šlo nějakou dobu stranou. Až v devadesátém roce jsem si koupil nový Canon a uvědomil si, že kromě fotek krajiny a přírody mám ještě ohromnou příležitost – zachytit práci sklářů. Zachytit lidi při práci se žhavou hmotou je zajímavé, obtížné a vděčné téma. Za léta jsem shromáždil dokumentaci o místech, která už nejsou a lidech, kteří bohužel už nežijí, ale i o vytrvalosti a dovednosti mnoha výborných sklářů.

Sklářské fotografie jsem vystavoval v Turnově, Novém Boru, České Lípě, bavorském Zwieselu a ve Weiswaseru..

Letecké fotografování je novější kapitolou, které se věnujeme společně až v posledních několika letech. Tomáš je o generaci mladší, ale má stejnou radost z pohledu na krásnou přírodu. Vyrostl a žije ve Varnsdorfu, kde i podnikal a pracuje

na Městském úřadě.

Letecké fotografování je náročné na souhru letce a fotografa, je závislé na počasí a samozřejmě i dost nákladné. Naštěstí technický pokrok přinesl digitalizaci a možnosti upravit nebo opravit některé nedostatky snímků. Letecké fotky přináší nové pohledy na známá místa, jinak nedosažitelná. Většina fotografií má dokumentární charakter, ale časem jsme objevili kouzlo mraků, Labe zalitého mlhami a dlouhých večerních stínů. Některé obrysy hor, meandry řek, čáry cest vytvářejí při pohledu shora přirozené grafické obrazy a my jsme se je snažili zachytit.

Letecké fotky jsme vystavovali v Novém Boru, ve Varnsdorfu, na zámku ve Šluknově a v České Lípě

Jsm rádi, že máme touto výstavou příležitost se o svůj obdiv ke krásám přírody našeho kraje podělit i s vámi.